

Inspectie Overheidsinformatie en
Erfgoed
*Ministerie van Onderwijs, Cultuur en
Wetenschap*

Toezichtskader Inspectie Overheidsinformatie en Erfgoed

Inhoud

Inleiding 3

Werkwijze 4

Toezicht op overheidsinformatie en erfgoed 3

Beschrijving toezichtvelden 7

- Informatiehuishouding van de centrale overheid 7
- Rijkscollectie 7**
- Nationaal beschermde cultuurgoeederen 8
- Internationaal beschermde cultuurgoeederen 8
- Archeologisch erfgoed 8
- Monumenten 9

Colofon

Inleiding

De Inspectie Overheidsinformatie en Erfgoed maakt bij de uitoefening van haar toezichttaak gebruik van een algemeen toezichtkader en van toetsingskaders per toezichtveld. Dit maakt het toezicht van de Inspectie transparant.

Dit toezichtkader beschrijft de missie en visie die de grondslag voor het toezichtkader vormen. En licht de werkwijze toe die de Inspectie bij het toezicht toepast op de toezichtvelden. Het toezichtkader en de toetsingskaders staan op www.inspectie-oe.nl.

Toezicht op overheidsinformatie en erfgoed

De Inspectie Overheidsinformatie en Erfgoed werkt onder de verantwoordelijkheid van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW).

De Inspectie houdt toezicht op de naleving van de Archiefwet en de Erfgoedwet. Het toezicht richt zich op:

- de (digitale) informatie van de centrale overheid;
- de rijkscollectie en beschermde cultuurgoederen;
- de (illegale) internationale handel in cultuurgoederen;
- de archeologische opgravingen, -vondsten en -monumenten;
- de professionele monumentenzorg.

De doelstelling van het toezicht en de wijze waarop deze wordt gerealiseerd zijn vastgelegd in de missie en de visie van de Inspectie.

Missie

Een overheid die verantwoording kan afleggen. Erfgoed beschikbaar voor iedereen. Nu en in de toekomst. Dat is onze missie.

Wij zien toe op de toegankelijkheid van overheidsinformatie en op de zorgvuldige omgang met erfgoed. Wij kijken hoe de regels in de praktijk werken.

Kernactiviteiten

De vier kernactiviteiten van de Inspectie voor de naleving van wet- en regelgeving zijn:

1. Inspecteren van de mate van naleving van wet- en regelgeving, op individuele organisaties en op thematisch niveau.
2. Rapporteren over inspectiebevindingen, per organisatie, overkoepelend en in een meerjarig perspectief.
3. Signaleren van ontwikkelingen die een risico vormen voor het realiseren van de beleidsdoelen.
4. Adviseren over de handhaafbaarheid van wet- en regelgeving.

Werkwijze

De Inspectie beschrijft in de werkwijze hoe ze risicogericht toezicht houdt. De planningscyclus bestrijkt een periode van twee jaar. De Monitor levert systematisch informatie over de naleving van wet- en regelgeving. Op basis van deze informatie, een omgevingsanalyse en andere bronnen vindt een risicoanalyse plaats en worden prioriteiten vastgesteld. In het werkprogramma wordt vervolgens aangegeven waar het toezicht op wordt ingezet.

De tweejaarlijkse planningscyclus bestaat uit:

- informatie verzamelen;
- risico's analyseren;
- opstellen toezichtprogramma;
- instrumenten van toezicht.

Informatie verzamelen

De monitor Overheidsinformatie en Erfgoed

De monitor is een toezichtinstrument waarmee (ontwikkelingen in) de naleving van de wet- en regelgeving wordt gemeten. De Inspectie stuurt iedere twee jaar een digitale vragenlijst aan de volgende categorieën onder toezicht staande organisaties:

- Instellingen van de centrale overheid;
- Museale beheerders van de rijkscollectie en andere collecties;
- Certificaathouders archeologie;
- Provinciale archeologische depots;
- Professionele organisaties voor monumentenbehoud.

Data-analyse

Informatie verkrijgt de Inspectie ook door openbaar beschikbare gegevens te analyseren. Dit kan zich richten op bepaalde onderwerpen, doelgroepen of individuele organisaties. Hierbij wordt gebruik gemaakt van bijvoorbeeld jaarverslagen, accountantsrapporten, onderzoeksrapporten van derden, websites van de onder toezicht staande organisaties en overige op het internet beschikbare informatie.

Vragen en incidentmeldingen

Vragen en incidentmeldingen zijn een indicator voor mogelijke risico's in het naleefgedrag van organisaties. Het gaat om bijvoorbeeld burgervragen en om meldingen die de Inspectie ontvangt. Ook ontvangt de Inspectie informatie en signalen van andere organisaties met relevante registraties van incidentmeldingen, zoals de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, het Nationaal Archief, de douane en Interpol.

Risicogericht toezicht

Omgevingsanalyse

Ontwikkelingen in de maatschappij, politiek, in de toezichtvelden en op het internationale speelveld zijn van belang voor het selecteren van thema's voor het toezicht. Veelal zijn deze ontwikkelingen nog niet vastgelegd in wet- en regelgeving, maar hebben zij wel invloed op de organisaties waarop toezicht wordt gehouden. Deze ontwikkelingen zijn voor het toezichtprogramma van belang vanuit preventief oogpunt.

Risicoanalyse

De Inspectie werkt selectief en risicogericht. Op basis van de informatie uit de monitor, de vragen en meldingen, de resultaten van uitgevoerde inspecties, de inzichten van beleids- en uitvoerende diensten en het expertoordeel van de inspecteurs wordt een inschatting gemaakt van de belangrijkste risico's per toezichtveld, gebaseerd op wet- en regelgeving.

Per toezichtveld wordt aan de hand van de wet- en regelgeving bepaald welke risico's van de publieke belangen in het geding zijn. De analyse vindt op 2 niveaus plaats, op het niveau van risicovolle thema's en op het niveau van risicovolle organisaties. De risico's worden uitgedrukt in kans x effect. Kans betreft hierbij *de kans op niet-naleving*. Effect betreft hierbij *het effect van niet-naleving*, waarbij ook de reikwijdte van het effect wordt meegenomen.

Opstellen toezichtprogramma

De combinatie van de omgevingsanalyse en de analyse van de risico's resulteert in de vaststelling van de prioriteiten voor het toezicht. Deze worden uitgewerkt en gepubliceerd in het tweejaarlijkse werkprogramma.

Instrumenten van toezicht

Effectief toezicht

Toezicht moet effectief zijn. Dit wordt geborgd door de toe te passen interventiemiddelen te ordenen in een aantal stappen die escalatie en de-escalatie mogelijk maken. Op die manier kiest de toezichthouder steeds het middel dat bij de ernst van de situatie past en blijft toch gericht op de minst ingrijpende oplossing.

Stimuleren

Zelfevaluatie

Organisaties zijn primair zelf verantwoordelijk voor de naleving van wet- en regelgeving. Om dit te stimuleren wordt de Monitor ook ingezet als instrument voor zelfevaluatie. De resultaten van de vragenlijst worden aan de

organisaties individueel gepresenteerd in een rapportage met kleurwaarderingen. Dit geeft de betreffende organisatie inzicht in de sterke en zwakkere onderdelen van de taakuitvoering. Hierbij is een vergelijking mogelijk met de beantwoording door andere organisaties in dezelfde sector.

Onderzoeken

Inspecteren

Inspecties vormen een belangrijk onderdeel in het werkprogramma. Hierbij is onderscheid te maken in thematische inspecties en inspecties die zich richten op (categorieën) organisaties. Aan de hand van inspecties kan het feitelijk nalevingsniveau worden vastgesteld en vastgesteld wat de oorzaken zijn van het (on)voldoende naleven. Dit geeft een nauwkeuriger beeld van de risico's en de meest effectieve interventiestrategie.

Beoordelen

In wet- en regelgeving zijn de normen vastgelegd. In veel gevallen betreft dit open normen, die vooral het doel aangeven. Om het toezicht te operationaliseren heeft de Inspectie voor een aantal categorieënorganisaties toetsingskaders opgesteld. Hierin zijn de normen uitgewerkt in criteria en indicatoren. De criteria geven aan wanneer aan de norm wordt voldaan. De indicatoren geven aan hoe de Inspectie de betreffende criteria toetst. Bij het uitwerken van de criteria en indicatoren heeft de Inspectie aansluiting gezocht bij in het veld bekende en gedragen richtlijnen en normenstelsels. De toetsingskaders dragen bij aan transparantie voor onder-toezicht- staande organisaties over de interpretatie van de normen

Op basis van de risicoanalyse en het doel van de inspectie bepaalt de Inspectie of en welke selectie van normen, criteria en indicatoren wordt gemaakt.

Als daarvoor aanleiding is ontwikkelt de Inspectie ook toetsingskaders voor andere onder toezicht staande organisaties. Dit kan zich onder meer voordoen bij wijzigingen in de wettelijke kaders en wijzigingen in de toezichtstrategie

Rapporteren

Rapporten op het niveau van individuele organisaties adresseert de Inspectie aan de betreffende bestuurder. Bij het tot stand komen van deze rapporten vindt hoor- en wederhoor plaats over de bevindingen. De rapporten bevatten aanbevelingen om noodzakelijke verbeteringen te realiseren. De betreffende organisatie wordt gevraagd een reactie te geven over de wijze en de termijn waarop uitvoering

wordt gegeven aan de aanbevelingen.

De Inspectie stelt thematische rapporten op om verantwoordelijke ministers en de Tweede Kamer te informeren. Naast de weerslag van bevindingen over de naleving van wet- en regelgeving, geeft de Inspectie in deze rapporten ook signalen af voor de beleidsontwikkeling en doet aanbevelingen over de handhaafbaarheid van wetgeving na implementatie daarvan.

De Inspectie maakt toezichtresultaten openbaar, behalve als deze bijvoorbeeld privacygevoelige informatie bevatten. Rapporten worden gepubliceerd op de website.

Verbeteren

Vervolginspectie

Op basis van de Monitor wordt de voortgang van het opvolgen van aanbevelingen in inspectierapporten en een verbeterde naleving op onderwerpsniveau gemeten. Als de voortgang onvoldoende is, nadere informatie wenselijk is of er behoefte is aan verificatie van gegevens, kan een vervolgininspectie plaatsvinden. Mogelijk zijn meerdere vervolgininspecties nodig, afhankelijk van de aard van de tekortkoming en de daaraan gekoppelde hersteltermijn.

Overleg met de bestuurder

Als zonder acceptabele motivering geen (tijdige) verbetering tot stand komt vindt overleg plaats met de verantwoordelijk bestuurder/manager van de organisatie. Bij privaatrechtelijke organisaties kan ook overleg met de intern toezichthouder plaatsvinden.

Verscherpt toezicht

Als vervolgininspecties en overleg met de bestuurder niet tot betere naleving leiden of wanneer een nalevingstekort direct substantieel is, is verdere escalatie in de vorm van verscherpt toezicht noodzakelijk. Verscherpt toezicht kan bestaan uit de volgende maatregelen:

- Het bieden van een eenmalige hersteltermijn;
- Het gedurende een vast te stellen termijn stelselmatig informatie leveren door de organisatie aan de Inspectie over de voortgang van de te nemen maatregelen.

Bestuursrechtelijke maatregelen

De Archiefwet, de Erfgoedwet en de Algemene wet bestuursrecht bieden de Minister van OCW meerdere mogelijkheden voor het toepassen van bestuursrechtelijke maatregelen, zoals:

- Het geven van aanwijzingen om wettelijke bepalingen na te leven;
- Het toepassen van bestuursdwang (last onder

dwangsom);

- Het intrekken van vergunningen en aanwijzingen, zoals de aanwijzing van certificerende instellingen (archeologische opgravingen) of de aanwijzing tot instelling die rijkscollectie beheert;
- Het in bewaring nemen van cultuurgoederen, bijvoorbeeld bij het vermoeden dat het verbod is overtreden om onrechtmatig uitgevoerde of ontvreemde cultuurgoederen binnen Nederland te brengen.

Strafrecht

Naast de bestuursrechtelijke handhaving kan het wenselijk of noodzakelijk zijn strafrechtelijke handhaving toe te passen. De Inspectie beschikt daartoe over eigen buitengewoon opsporingsambtenaren. De strafrechtelijke handhaving valt onder de regie van het Openbaar Ministerie.

Verantwoording

Verantwoording en publicaties

De inspectie legt op verschillende manieren verantwoording af over haar handelen. Naast inspectierapporten en thematische rapporten brengt de inspectie jaarlijks verslag uit aan de Tweede Kamer.

Eens in de vier jaar komt de Staat van de naleving uit, waarin een meerjarig beeld gegeven wordt van het gehele toezichtveld over de naleving, de trends en mogelijke risico's voor de nabije toekomst.

Beschrijving toezichtvelden

Bij de beschrijving van de toezichtvelden van de Inspectie wordt ingegaan op de kaders, doelen en de doelgroepen van het toezicht. Ook is aangegeven in welke gevallen voor de operationalisering van het toezicht een toetsingskader is vastgesteld.

Archiefwet

Informatiehuishouding van de centrale overheid

Kader en doel van het toezicht

De Archiefwet 1995, het Archiefbesluit 1995 en de Archiefregeling vormen het kader voor het beheer van overheidsinformatie. Onder overheidsinformatie wordt in de Archiefwet verstaan "archiefbescheiden, ongeacht hun vorm". Dit betekent dat de wet van toepassing is op alle informatie die een organisatie van de centrale overheid ontvangt of vormt bij de uitvoering van haar werkprocessen, variërend van documenten, e-mails, informatie in databases, sociale media berichten (zoals Twitter en Facebook) tot informatie op websites.

De normen en het toezicht op de naleving daarvan zijn erop gericht dat overheidsinformatie duurzaam toegankelijk blijft gedurende de termijn die daarvoor is vastgelegd. Dit vanuit het belang van de informatie voor de 'eigen' bedrijfsvoering, de verantwoordingsfunctie, de belangen van recht- en bewijszoekende burgers en bedrijven en het behoud van cultureel erfgoed. Overheidsinstellingen moeten daartoe hun informatie in een goede, geordende en toegankelijke staat brengen en bewaren. Ook moeten overheidsorganisaties informatie tijdig vernietigen of als cultureel erfgoed overbrengen naar een archiefbewaarplaats, waarna de informatie openbaar wordt. Voor de centrale overheid is de Inspectie belast met het toezicht op de naleving. Voor het toezicht is een toetsingskader vastgesteld.

Doelgroep

Het toezicht richt zich op de organisaties van de centrale overheid:

- Ministeries;
- Diensten, agentschappen, rijksinspecties etc.;
- Hoge Colleges van Staat;
- Commissarissen van de Koning;
- Publiekrechtelijke zelfstandige bestuursorganen (zbo's), zoals openbare universiteiten en academische ziekenhuizen;
- Privaatrechtelijke zbo's met openbaar gezag bekleed, zoals certificerings- en keuringsinstanties voor arbeidsomstandigheden of voogdijinstellingen;
- Rechterlijke organisatie;
- Organen van de publiekrechtelijke bedrijfs- en beroepsorganisatie;
- Overige.

Erfgoedwet

Rijkscollectie

Kader en doel van het toezicht

De rijkscollectie bestaat uit museale cultuuroederen in eigendom van de staat of aan de zorg van de staat toevertrouwd. Deze cultuuroederen zijn in beheer bij museale en niet-museale beheerders. De normen voor het beheer zijn vastgelegd in de Erfgoedwet en in de Regeling beheer rijkscollectie en subsidiëring museale instellingen (2016)¹. Namens de minister van OCW is de Inspectie belast met het toezicht op de naleving van de normen voor het beheer. Voor het toezicht is een toetsingskader vastgesteld.

De normen en het toezicht op de naleving daarvan zijn erop gericht om de rijkscollectie toegankelijk te maken voor het publiek en in goede staat te houden, zodat deze voor de toekomst behouden blijft. Omvangrijke onzichtbare depotcollecties moeten worden ontsloten en risico's op verlies van cultuuroederen of informatie daarover moeten worden weggenomen. Om dit te waarborgen richten de normen en het toezicht zich op:

- het bevorderen van het toegankelijk maken van cultuuroederen;
- het duurzaam bewaren van de administratie van cultuuroederen;
- een actuele en volledige registratie;
- toereikende bewaaromstandigheden en veiligheidsmaatregelen;
- een de beheertaak ondersteunende administratieve organisatie.

Doelgroep

De beheerders van de rijkscollectie zijn instellingen, ministeries en colleges van staat. De instellingen betreffen in hoofdzaak museale beheerders:

- de vanaf 1994 verzelfstandigde rijksmusea en andere instellingen met rijkscollectie die voor het beheer subsidie ontvangen van het Ministerie van OCW (22 instellingen);
- instellingen met een andere collectie van nationaal belang, die voor het beheer subsidie ontvangen van het Ministerie van OCW (7 instellingen);
- de in 2014 verzelfstandigde defensiemusea, deel uitmakend van de voor het beheer verantwoordelijk Koninklijke Stichting Defensiemusea en die voor het beheer subsidie ontvangen van het Ministerie van Defensie (4 instellingen);
- de musea die deel uitmaken van het Ministerie van Financiën en het Ministerie van Defensie (2 instellingen);
- de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed die deel uitmaakt van het Ministerie van OCW.

¹ De normen zijn ook van toepassing op museale beheerders die zijn belast met het beheer van een andere collectie en hiervoor subsidie ontvangen. Dit betreft 7 instellingen.

Daarnaast zijn er instellingen die rijkscollectie beheren in bruikleen gegeven door de hiervoor genoemde museale beheerders. Dit kunnen museale instellingen en niet-museale instellingen zijn.

De ministeries, hun buitendiensten en de colleges van staat beheren rijkscollectie die hen in tijdelijk beheer is gegeven door de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed. De huidige decentrale organisatie van het beheer door de ministeries en buitendiensten wordt geleidelijk gecentraliseerd bij 4 concern-dienstverleners. Dit proces moet in 2020 zijn voltooid.

Nationaal beschermde cultuurgoederen

Kader en doel van het toezicht

Nationaal beschermde cultuurgoederen zijn voorwerpen en verzamelingen in particulier bezit die vanwege hun cultuurhistorische of wetenschappelijke betekenis behouden moeten blijven voor het Nederlands cultuurbezit. Op grond van de Erfgoedwet hebben deze cultuurgoederen een beschermde status. Dit betekent dat geen uitvoer naar het buitenland mag plaatsvinden zonder toestemming van de minister van OCW. Verplaatsingen binnen Nederland moeten worden gemeld aan de Inspectie.

De Inspectie ziet primair toe op de verblijfplaats van de beschermde cultuurgoederen. Daartoe inspecteert de Inspectie periodiek alle voorwerpen en verzamelingen. De eigenaren en beheerders worden daarbij ook ingelicht over de plichten en rechten die verbonden zijn aan de beschermde status van de cultuurgoederen, zoals de mogelijkheid tot het verkrijgen van een restauratiesubsidie. Ook wordt tijdens de inspecties geattendeerd op eventuele risico's wat betreft beveiliging of bewaaromstandigheden.

Doelgroep

Het privaat eigendom van de ca. 170 voorwerpen en 30 verzamelingen (soms samengesteld uit enkele duizenden voorwerpen) kan berusten bij kerken, kloosters, stichtingen en natuurlijke personen. De eigenaar kan het beheer van de beschermde cultuurgoederen hebben overgedragen aan een museale instelling.

Internationaal beschermde cultuurgoederen

Kader en doel van het toezicht

De Inspectie heeft een taak in het beschermen van het erfgoed uit de lidstaten van de Europese Unie. Door het wegvallen van de binnengrenzen van de Europese Unie is het namelijk mogelijk dat beschermd cultureel erfgoed van een lidstaat onopgemerkt wordt verplaatst naar een ander land.

Sinds 2007 en 2009 is Nederland gebonden aan mondiale regelgeving met de toetreding tot de

UNESCO-verdragen van 1954 en 1970. Deze verdragen zien toe op:

- de bescherming van cultuurgoederen die resp. onrechtmatig zijn uitgevoerd tijdens een gewapend conflict en tijdens bezetting van een gebied;
- onrechtmatige uitvoer, invoer en eigendomsoverdracht van cultuurgoederen.

Deze regelgeving moet het verlies van cultuurgoederen voorkomen en de illegale handel in cultuurgoederen bestrijden.

De Europese regelgeving en de UNESCO-verdragen zijn opgenomen in de Erfgoedwet 20163.

Daarnaast zijn op grond van de Sanctiewet 1977 in Nederland sanctieregelingen van kracht voor het culturele erfgoed van Irak en Syrië.⁴

De Inspectie heeft procedures vastgesteld voor het uitoefenen van de verschillende taken op het gebied van de bescherming van internationaal beschermde cultuurgoederen. Informatie hierover is gepubliceerd op de website.

Voor de afgifte van uitvoervergunningen voor cultuurgoederen, werkt de Inspectie samen met de Centrale Dienst voor In- en Uitvoer (CDIU); de Inspectie autoriseert de uitvoervergunningen en de CDIU draagt zorg voor de administratieve afhandeling. Ook kan, zo nodig gezamenlijk met de politie, onderzoek worden verricht waar het gaat om overtredingen op het gebied van de Wet economische delicten en de Sanctiewet 1977. Op internationaal niveau wordt samengewerkt met de bevoegde instanties van de lidstaten van de EU en organisaties als UNESCO, ICOM, Interpol en WCO.

Doelgroep

Het toezicht richt zich op personen en instellingen die cultuurgoederen hebben verworven, waarvan de herkomst onduidelijk is of waarbij documentatie of toestemming van de autoriteiten uit het land van het herkomst ontbreekt bij invoer in of uitvoer uit Nederland of de EU en waarbij het vermoeden bestaat dat deze cultuurgoederen zijn gestolen of onrechtmatig zijn uitgevoerd.

² Opgenomen in de Erfgoedwet zijn: Richtlijn 2014/60/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van de lidstaat zijn gebracht; Verordening nr. 116/2009/EG van de Raad van 18 december 2008 Publicatieblad Nr. L 039 van 10/02/2009, betreffende de uitvoer van cultuurgoederen; Wet tot teruggave cultuurgoederen afkomstig uit bezet gebied (2007); Uitvoeringswet UNESCO-verdrag 1970 inzake onrechtmatige invoer, uitvoer of eigendomsoverdracht van cultuurgoederen (2009).

³ Sanctieregeling Syrië 2012 en Sanctieregeling Irak 2004 II. De sanctieregelingen zijn voornamelijk gebaseerd op de Resoluties 1483 en 2199 van de VN Veiligheidsraad.

Archeologisch erfgoed

Kader en doel van het toezicht

De Erfgoedwet regelt de omgang met archeologische vindplaatsen, (wettelijk beschermde) archeologische monumenten en met vondsten, documentatie en rapporten van archeologische opgravingen. Daarnaast regelt de Erfgoedwet de professionaliteit van opgravingen met inbegrip van het stelsel van archeologiecertificaten. Het doel van het toezicht is bij te dragen aan het behoud en de toegankelijkheid van het archeologisch erfgoed voor alle geïnteresseerden uit de samenleving en de wetenschap, zowel voor huidige als voor toekomstige generaties. Voor het toezicht op het bewaren van vondsten in provinciale archeologische depots is een toetsingskader vastgesteld.

Op het terrein van de maritieme archeologie wordt samengewerkt met de Douane en partijen die op andere vlakken betrokken zijn bij de handhaving op de Waddenzee.

Doelgroep

Het toezicht richt zich op diverse partijen die in aanraking komen met archeologisch erfgoed:

- Depothouders van (provinciale) archeologisch depots (10);
- Organisaties met een archeologiecertificaat (circa 60);
- Certificerende instellingen (5)
- Universiteiten & hogescholen met archeologisch onderwijs (4);
- Verenigingen voor amateurarcheologen (onbepaald);
- Overige burgers die zonder certificaat opgravingen doen (onbepaald);
- Eigenaren van archeologische (rijks)monumenten (circa 1400).

Monumenten

Kader en doel van het toezicht

Sinds 2012 is de focus van de Inspectie voor wat betreft rijksmonumenten gericht op het functioneren van het monumentenstelsel. Zij kan (op verzoek van de minister van OCW) bepaalde onderdelen van het stelsel onder de loep nemen.

De Inspectie ziet er met ingang van 1 januari 2017 op toe of de aangewezen Professionele organisaties voor monumentenbehoud (POM's) aan de criteria van de Subsidieregeling instandhouding monumenten (Sim) voldoen. De wettelijke basis voor toezicht op POM's staat in artikel 35, tweede lid. Voor het toezicht is een toetsingskader vastgesteld.

Met de POM-status wil de rijksoverheid goed eigenaar- en opdrachtgeverschap stimuleren. Eenmaal toegelaten is van belang dat de organisatie ook blijft voldoen aan de criteria van de Sim. De normen en criteria voor het toezicht op POM's zijn uitgewerkt in het toetsingskader professionele organisaties voor monumentenbehoud (POM's).

Doelgroep

Doelgroep van het toezicht op Professionele organisaties voor monumentenbehoud (POM's) zijn de op dit moment 17 aangewezen POM's.

Colofon

**Inspectie Overheidsinformatie en
Erfgoed**

Postbus 16478 2500 BL Den Haag

www.inspectie-oe.nl

maart 2019